

Den magiske kvelden

En mørk og stille kveld da jeg gikk fra en venninne var det ikke en lyd og det var bare lysstolpene som sto på. Men plutselig hørte jeg en lyd jeg snudde meg rundt. Jeg så ingenting rentat det gamle folatte huse på enga, det begynte å lyse og blink og jeg hørte en stemme som ropte på meg. Jeg sprang så fort jeg kunne bort fra huset. Men stemmekom nærmere og nærmere det virka som at jeg sprang nærmere huset stemmen stoppa. Alle lys gikk av jeg sto der helt alene, men plutselig kom ett lite lys det drømeg med innover i skogen nærmere huset jeg var livredd jeg klarte ikke puste vi stoppa jeg lysser det så ut som Amina det var hun ho spurte om vi skulle gå inn i huset. Jeg spurte om hu var gal, hun så på meg som om jeg var en liten unge. Klokka va 23:30. Er du en pyse sa Amina plutselig så dro Amina meg inn i huset. Døra opna seg og knirka så jeg holte meg for ørene jeg tørte ikke se når hun opna vi gikk inn plutselig smelte døra seg igjen vi hørte noen gå i trappa jeg skrudde på lysbryteren det var bare ødelagte møbler i huset. Noen skrudde av lyset det var ikke meg eller Amina. Vi hylte, lyset skrudde seg av. Jeg skrudde det på. Vi hylte igjen. Alle møblene var støbbla oppover veggene det sto på gulvet her bor mordernes lik da sa Amina att det bare var tull. Vi så ut av vindu det lå en grav som var open. I hagen vi gikk stille opp trappa ett rom var open. Jeg gikk inn der og Amina i ett øent av nabonamma jeg hylte

de
Jerte
N

og Amira sprang så fort hu kunne. Det lå
mang døde kroppar og i mitten var det en stal som
junga fram og til baka vi sprang ned og pøtt ut døra
imellom skogen og fort i inni i huset mitt. Mamma spurte
om hvor jeg var. Vi sa på enga i det folatte huset
hun sa jeg ikke for lær og dra litt igjen Amira spurte
om hvorfor, Mamma sa att henne var der når hun var
liten å da mista hu en venn og hun har ikke kommet
til baka, Amira årbrøytog sa att hun for gå hjem.
Hade sa hu og neste dag var huset borte og
kom aldri til baka